

Advent

Voelen aan de schors van een esdoorn

Weet jij hoe een walnotenboom of een esdoorn eruitziet? Of een plataan? De afgelopen weken hebben de kinderen van klas 2a heemkunde gehad. In de les hebben ze allerlei boomsoorten leren kennen. "We hebben alle geleerde bomen in de schoolomgeving terug kunnen vinden", vertelt Juf Kika trots. De kinderen hebben dus goed de verschillen kunnen waarnemen. "Ze hebben gevoeld aan de

schors, geluisterd naar de wind door de bladeren en de blaadjes overgetrokken op papier."

Ter afsluiting van de periode hebben de kinderen in groepjes van vier posters gemaakt van een toegewezen boom. "Toen de posters af waren hebben de groepjes het een voor een voor de klas gepresenteerd. Hun eerste echte presentatie!"

Column

Het delen van de mantel

Vroeger keek ik op naar de directeur van mijn basisschool. Hij was een rustige statige man op afstand die ervoor zorgde dat alles goed verliep op school. Ik had zonder enig twijfel veel waardering voor hem, maar heb nooit één woord tegen hem durven zeggen. Ik durfde sowieso op school niet veel te zeggen of de leerkracht een vraag te stellen. Phoe, wat vond ik het moeilijk om dapper zijn! Deze ervaring leidt er vandaag de dag wel toe dat ik het belangrijk vind dat kinderen zich gezien en veilig voelen op school, zodat ze goed voor zichzelf én goed voor de ander kunnen zorgen.

's Morgens sta ik daarom als directeur ook heel graag bij de deur van de school. Het is een kort moment waarop ik de kinderen begroet en welkom heet. De ene leerling huppelt met gemak over de drempel, de ander groet vrolijk en vol overgave terug, weer een ander beweegt zich met ferme pas en is druk met klasgenoten en weer een ander loopt liever onopgemerkt voorbij...

Ik neem mij daar bij de deur oprecht voor om het 'ZIJN' van ieder kind te begroeten met een volledig open 'mind', een open 'hart' en een open 'ziel' zonder oordeel of verwachting. Met een blik of een glimlach

hoop ik de kinderen een gevoel mee te geven dat ze gezien worden. Een gevoel dat ze mee kunnen nemen die dag.

En daar waar het naar binnen gaan even niet zo lukt, waar er dapperheid gevraagd wordt, delen we de mantel en bouwen we een onzichtbare brug van vertrouwen waarop het kind en ik samen heel dapper (en vaak hand in hand) de school binnengaan.

Marjanne van der Stok
Directeur Vrijeschool Almere

De dagen worden korter en de natuur trekt zich steeds verder terug. We zijn op weg naar de donkerste tijd van het jaar. In veel culturen worden in deze periode de belangrijkste lichtfeesten gevierd. Eind oktober hadden wel al het hindoeïstische feest Divali, begin november het Thaise Loi Krathong en 11 november Sint-Maarten. We gaan nu richting het joodse Chanoeeka en natuurlijk het kerstfeest.

Het kerstfeest is in het christendom het grootste feest van het licht. Vier weken voor kerst begint de adventstijd. Advent betekent 'dat wat komen gaat'. Het is de voorbereidingstijd op het kerstfeest. Vier weken lang kan de mens zich voorbereiden op de geboorte van het 'Kind van het Licht', het Jezuskind.

In de achttiende eeuw werd de adventskrans bedacht, waarbij elke zondag een extra kaars wordt aangestoken totdat er vier kaarsen branden.

Jaartafel

In de antroposofie wordt elke adventszondag iets aan de diepblauwe jaartafel toegevoegd. Dit zijn

achtereenvolgens stenen, planten, dieren en als vierde de mensen in de vorm van het kersttafeel. We beginnen dus met een leeg stalletje met wat stenen op de bruine aarde, erachter het donkerblauwe van de hemel. Daarna komen de planten en mosjes, de dieren en tenslotte de mensen – de herders, Maria en Jozef. Het is een verwijzing naar de schepping, omdat advent ook iets te maken heeft met het oerbegin en het leven.

Adventstuintje

Advent wordt op de vrijeschool gevierd met passende verhalen in de grote zaal. Er worden liederen gezongen onder begeleiding van muziek.

Het adventsfeest wordt in lagere klassen gevierd met het lopen van het adventstuintje: een spiraalvorm van mos of

stenen op de grond waar in het midden een kaars brandt. Kinderen krijgen een appel met daarin een kaarsje dat in het midden van de spiraal mag worden aangestoken. De appel – een verwijzing naar de boom in het hart van het paradijs – wordt daarna in de spiraalvorm neergelegd.

In het boek 'De vrijekleuterklas' beschrijft Loïs Eijgenraam dat deze traditie uit Zweden naar Nederland is gebracht door Irma Vonk. Zij zag in een antroposofische zorginstelling dat de meest spastische bewoners daar met de appel in de hand het adventstuintje in konden lopen en zonder spasme de weg naar het licht konden afleggen.

De gedachte is dat als dit beeld zo krachtig werkt op de bewoners van dit instituut, dit ook voor kleuters gezond moest zijn. Bij het adventstuintje wordt het lied 'Stil nu', gezongen – zie de tekst op de laatste pagina. De Vrijeschool Almere viert dit feest ook op deze manier, als een innerlijke voorbereiding op het kerstfeest. We proberen zo een 'verstilling' teweeg te brengen in deze drukke tijd.

Vol verwachting klopt ons hart

Nicolaas van Myra, waarop het Sinterklaasfeest is gebaseerd, werd al in de middeleeuwen als heilige geëerd op 6 december. Sint-Nicolaas werd onder meer gezien als beschermheilige van kinderen, die in deze periode voedsel en geschenken kregen. Ook gingen kinderen verkleed door

de straat om te bedelen om geld van voorbijgangers, vergelijkbaar met Sint-Maarten. Er zijn overigens ook een aantal parallellen te vinden met de Germaanse Odin die ook op een schimmel over de daken reed.

Op december brengt Sinterklaas ook een bezoek aan onze school. De kleuters en de eerste drie klassen worden met een cadeau van Sinterklaas verblijd. Vanaf de vierde klas worden lootjes getrokken en verzorgen kinderen voor elkaar een cadeau met een gedicht en surprise.

'Ik kan ontzettend genieten van de kleine dingen'

Op deze plek stellen we iedere maand een nieuwe collega voor. Deze keer drie vragen over het verleden, het heden en de toekomst aan Charleen Das, juf van klas 1a op de Lierstraat.

Hoi allemaal, ik ben Charleen en ik woon in Almere, samen met mijn lieve dochter. We gaan graag op pad om van alles te doen en te beleven.

'Probeer tijd te maken voor de kleine dingen', zei Grote Panda. 'Die zijn vaak het allerbelangrijkste'. James Norbury

Ik kan ontzettend genieten van de kleine dingen. Ik wandel graag, als het even kan door het bos of over het strand, maar ook in de buurt. Dat zijn mooie momenten om samen te genieten van de natuur en alles wat er te zien is. Maar ook in de speeltuin doe ik graag een rondje mee. En daarna bij thuiskomst genieten van een grote kop thee.

Wij hebben eerst onze weg gevonden naar een vrije peuterspeelzaal. Een vrije

peuterspeelzaal en het antroposofische gedachtengoed was helemaal nieuw voor mij. Toen we bij de peuterspeelzaal binnenkwamen voelde het zo warm en goed, het voelde als thuiskomen. Het sloot heel mooi aan bij de manier waarop wij in het leven staan. Wat vond ze het daar fijn, wat heeft ze daar kunnen groeien. Daar hoorde ik voor het eerst over de vrijeschool en ben op aanraden van de leidster al snel gaan kijken.

Het is inmiddels al wat jaren geleden dat ze daar op school is gestart. En wat past ze daar goed, helemaal op haar plek. Ze heeft het enorm naar haar zin en heeft hele lieve juffen waar ze gek op is.

'Mensen zijn mensen en ik zal zijn wie ik ben. Hoe dan ook zal ik de weg volgen die mijn weg is'. Nishida Kitaro

Voordat ik in het onderwijs aan de slag ging, heb ik eerst in Amsterdam een economische studie gedaan en afgerond. Al snel kwam ik erachter dat ik graag een

andere richting op wilde en ben toen de mogelijkheden gaan onderzoeken. Met mijn opleiding kwam ik in aanmerking voor het traject om aan de slag te gaan als zij-instromer in het basisonderwijs. Daar heb ik toen goed over nagedacht en besloot de sprong te wagen. Via deze weg van werken en leren, heb ik mij omgeschoold tot leerkracht. Het was een intensieve weg, maar wat ben ik blij met het resultaat.

Wat is er nou mooier dan deel uit te mogen maken van de ontwikkeling van kinderen, en samen met de kinderen kunnen verwonderen, ontdekken en leren?

'Ik ben zo klein zei de mol'. 'Ja' zei de jongen. 'Maar je maakt een groot verschil'. Charlie Mackesy

Wie weet zien we elkaar het komende jaar!

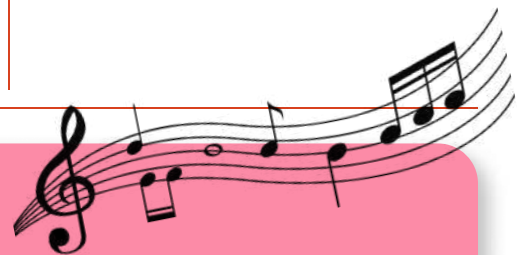
Donker is de aarde

Donker is de aarde,
de bomen zijn nu kaal.
Voor kwaad bewaard' ons
De dapp're Michaël,
De dapp're Michaël.

d'Heilige Sint-Maarten,
Hij schonk ons offerkracht.
Advent is nu gekomen
En heel de wereld wacht,
En heel de wereld wacht.

Nicolaas wil helpen
Een beter mens te zijn.
Opdat het Kerstlicht strale
In onze harten rein,
In onze harten rein.

vrijeschoolliederen.nl

Orde aanbrengen in de wereld van de planten

"De kinderen hebben een mooi schrift gemaakt, bomvol met informatie. Daarnaast zijn ze aan de slag gegaan met hun eigen poster over het plantenrijk, waarop ze dat wat hun interesse wekte in de verschillende gebieden uit mochten werken op hun eigen manier. Leuk om hierin de groeiende eigenheid en creativiteit te zien en ook de nodige samenwerking. Kortom een geslaagde periode en een trotse juf."

In de vijfde klas op de Monteverdistrat hebben ze plantkunde gehad. "Een periode die goed past bij de behoefte van de vijfdeklasser", zegt juf Saraya. De kinderen in deze leeftijdsfase gaan de wereld om hen heen steeds meer uitkristalliseren en vandaaruit ordening aanbrengen, vertelt ze.

In de periodelessen hebben de kinderen onderdelen uit de plantenwereld bekeken, onderzocht en verwerkt. "We zijn ook lekker naar buiten gegaan en hebben daarbij genoten van dat wat het plantenrijk ons te bieden heeft. We hebben zelfs inkt gemaakt van inktzwammen!"

De bijzondere kwaliteiten van de verschillende hogere en lagere plantensoorten én hun verhouding tot het ecosysteem als geheel zijn aan bod gekomen.

Klas 1 van Charleen en Melanie

'Over een letter doen we ongeveer twee dagen'

De juffen van de eerste klas op de Lierstraat vertellen over de eerste 'gouden weken' en de lessen heemkunde en taal.

Lieve lezer, wij zijn Charleen en Melanie, de juffen van de eerste klas op de Lierstraat. Deze klas is voor ons erg speciaal. Het is namelijk onze eerste eerste klas! Samen zijn we het avontuur aangegaan. Ons motto is: samen leren. Samen leren met elkaar, ouders en de kinderen. Ons klasje zit vol met energie, enthousiasme en liefde.

De gouden weken

De periode van de 'gouden weken' zijn voorbij. In deze eerste zes weken doorloopt een klas vier stadia:

Forming (oriënteren): De kinderen leren elkaar en de leerkracht kennen. Ze reageren rustig en voorzichtig op elkaar en laten nog niet het achterste van hun tong zien. We bespreken ook de regels die we in de klas hebben. De regels sluiten aan op de gewoontes van de klas, zoals: we helpen elkaar, we luisteren naar elkaar, we zijn lief voor elkaar.

Storming (presenteren) De testfase is aangebroken waarop de kinderen elkaar en de leerkracht testen. Het is vaak wat rumoeriger, de sfeer is niet altijd leuk. Het is belangrijk dat conflicten hier opgelost worden. Incidentjes worden uitgebreid besproken; hoe ga je met elkaar om? Wat doe je dan? Wat zeg je dan?

Norming (normeren) De groepsnormen worden duidelijker. Er ontstaat vriendschappen, de kinderen kennen elkaar en de waarden en normen worden geaccepteerd.

Performing (presteren) Als het een positieve groep is geworden, werkt iedereen rustig en geconcentreerd. Er is een prettige sfeer en de kinderen kunnen goed samenwerken.

Iedere klas gaat op haar eigen manier de fases door. Zo ook wij in onze klas. Na iedere vakantie komen de fases opnieuw aanbod en moet iedereen weer even aan elkaar wennen.

Hoe ziet een heemkunde les eruit?

Heemkunde is in de eerste klas erg belangrijk. Met heemkunde gaan we naar de natuur kijken. Welke seizoenen zijn er? Wie is er in welk seizoen jarig? Wat gebeurt er tijdens dit seizoen? De kinderen uit de eerste klas staan nog in verbinding met de

natuur. Tijdens de heemkundelessen wandelen we eerst een rondje in het park. Iedere vrijdag wandelen we, ook als het regent. De kinderen ervaren op deze manier de seizoenen. De herfst is aangebroken. Prachtige herfstkleuren, paddenstoelen en blaadjes. De kinderen worden bewust tijdens het wandelen van de prachtige natuur. Zo hebben we herfstblaadjes verzameld tijdens het wandelen om mee te knutselen (voor prachtige egeltjes, zie de foto's). De klas werd verdeeld in de vier seizoenen verdeeld en gingen de kinderen staan bij het seizoen waarin ze jarig zijn. Ieder kind kreeg een beurt op de vragen zoals: 'Wat zie je in de winter?', 'Wat voel in de zomer?', 'Welke dieren zie je in de lente?' en 'Heb jij al paddenstoelen gezien in de herfst?'.

Hoe ziet een taalles eruit?

Het eerste deel van het jaar bestaat de taalles uit letters leren, leren schrijven en lezen. Voor de gewoonte hebben we een vaste opbouw gemaakt voor de taalles. Over een letter doen we ongeveer twee dagen. Voordat we beginnen met de nieuwe letter, hebben we de dag ervoor een sprookje verteld. De kinderen nemen het sprookje mee en bedenken welke letter eruit gaat ontstaan.

Een van onze eerste letters waren de i en de k. We vertelden het sprookje 'De koningszoon die nergens bang voor was'. We stellen de vraag: 'Waar ging het sprookje over?' en 'Wie weet welke letter we gaan leren?'. Op het bord staat een tekening van het sprookje met de letter

erin verstoppt. Denk aan de koning die met zijn zwaard staat als de letter k. Samen tekenen we met de kinderen het sprookje in de taalschriften. Ook koppelen een leuk spelletje aan de letter, bijvoorbeeld: 'Ik zie ik zie wat jij niet ziet in de klas en het begint met k'.

We voelen de letter k in onze mond 'Wat voel je?', 'Hoe beweegt jouw tong?', 'Hoe bewegen jouw lippen?' en 'Wat gebeurt er in jouw keel?'. Daarbij laten we ook het klankgebaar zien. Op het bord staat de regenboogletter k (een grote witte k met daarin een groene stip, een oranje stip en een rode stip). We voelen de vorm van de k en bespreken hoe de letter k geschreven moet worden. De kinderen doen met hun vinger mee, we geven beurten om de letter op het bord over te schrijven en verwerken de k door bijvoorbeeld met bijenwas te werken. Na het schrijven en oefenen van de regenboogletter in de schriftjes gaan we werken in het werkboekje. Dit houdt in: woordjes lezen, woordjes schrijven, de letter k op de juiste plek in het woord plaatsten en woordjes maken. Zo hebben we als oefening met scheerschuim op de bankjes woorden en letters laten oefenen.

De volgende dag draaien we op ons prachtige letterbord de k om. De kinderen zien in welke categorie de k staat (medeklinker). De houten schijfjes die nog omgedraaid zijn moeten ze nog leren. Het is leuk om te zien welke letters er al ontstaan op het letterbord. We herhalen de klanken van alle letter die er geleerd zijn op het bord. De kinderen gaan de letter k leren schrijven tussen de lijntjes. We tekenen op het bord vier lijnen met daarin een huisje. We doen het weer voor, de kinderen doen het na en daarna oefenen ze de 'huisjesletter k' in het schrift. Ook werken we verder in het werkboekje met woordjes lezen en schrijven die met de k te maken hebben.

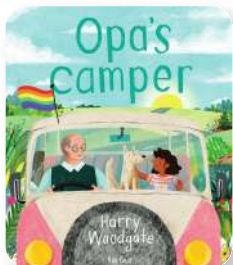
Een draakje met woede-uitbarstingen - en boeken voor 1ste klassers

Suzanne Jansen is juf van klas 3a, maar is ook coördinator van de schoolbibliotheek. Een rol die haar op het lijf is geschreven. In de Vrije Mare heeft ze een vaste rubriek met boekentips. Zit er iets voor uw kind tussen?

In de vorige editie ben ik begonnen met een gedicht over boeken. Hier heb ik veel leuke reacties op gehad. Dit schooljaar wil ik daarom ieder boekenstuk beginnen met een gedicht over boeken en lezen.

Boeken

boeken boeken boeken
tot in de verste hoeken
boeken boeken boeken
zie mij hier eens zoeken
ik kijk en pak en snuffel
ik aai en zoen en knuffel
elk boekje is een kleine schat
ik duik erin als in een bad
boeken boeken boeken
ik blijf nog even zoeken

Van een collega kreeg ik de prentenboektip 'Opa's camper' van Harry Woodgate. Dit is een

hedendaags prentenboek waarin een opa met zijn kleindochter herinneringen ophaalt over zijn partner, de andere opa van het meisje. Ze hebben samen veel avonturen beleefd door met de camper op reis te gaan. Uiteindelijk haalt opa samen met zijn kleindochter de camper uit de schuur, knappen ze hem samen op, om dan met zijn tweeën op stap te gaan. Liefdevol prentenboek met mooie, uitgebreide prenten.

De antroposofische uitgeverij Christofoor heeft een nieuwe leeslijn uitgebracht:

Verhalenrijk. Deze leeslijn bevat steeds twee prentenboeken per seizoen en is voor de beginnende lezers in klas 1. De wintereditie bestaat uit: 'Koen in de kou' en 'Daar komt de winter'. Deze leesboekjes zijn passend bij de vrijeschool. Het gaat veelal over de seizoenen in de natuur en allerlei natuurwezens. Ik heb ze voor alle klassen 1 op school mogen aanschaffen maar je kunt ze als ouder ook zelf in de boekhandel of online aanschaffen. Een aanrader!

Ik lees mijn dochter nog steeds iedere avond voor ook al zit ze ondertussen in klas 5. Voor haar hoort dit echt nog bij

het avondritueel en stiekem hoop ik dat dit nog een hele tijd zo blijft. We hebben een nieuwe serie leesboeken ontdekt: 'De magische apotheek' van Anne Ruhe. Deel één hebben we verslonden en zijn nu hard op weg in het tweede deel. Gelukkig zijn er in totaal al zes delen dus voorlopig kunnen we nog even voort. De magische apotheek gaat over Lucie en Benno die verhuisd zijn naar een oude villa waar vreemde geurtjes te ruiken zijn. Samen met hun buurjongen Mats vinden ze een geheime plek onder het huis waar zich een heuse geurapotheek bevindt. Hier worden wel heel bijzonder geuren gemaakt en opgeslagen met allemaal hun eigen magische werking. Spanning, avontuur en een hoop magie dus en dat staat garant voor een hoop (voor)leesplezier!

Ik ben ook erg fan van alle prentenboeken van Draakje Vurig geschreven door Josina

Intrabartolo. Met zelf een vurige dochter met regelmatig woede-uitbarstingen zijn deze boeken ons veel tot steun geweest. Draakje Vurig is een draakje dat ontzettend veel goede ideeën heeft, enthousiast is en alles heel graag goed wil doen. Dit zorgt ervoor dat bij verschillende situaties het emmertje steeds voller wordt met een woede-uitbarsting als gevolg. Het prentenboek maakt inzichtelijk door op de

verschillende prenten het draakje steeds meer in het rood af te beelden hoe dat emmertje langzaam voller en voller wordt. Het is zowel voor ouders als voor kinderen zelf prettig om te zien wat er dan van binnen gebeurt. Er is pas geleden weer een nieuw deel uitgekomen: Draakje Vurig en het vuur. Deze heb ik zelf nog niet maar staat wel op mijn verlanglijstje.

'Ik stond met tranen in mijn ogen in de gang'

Waarom kiezen ouders voor een vrijeschool? Wat krijg je als ouder allemaal mee van de antroposofie? Iedere maand laten we een ouder aan het woord in deze blogestafette. Dit is alweer de achtste editie! Arwen Messelaar heeft het stokje doorgegeven aan Lindy Hartman.

Hallo! Ik ben Lindy Hartman en samen met Albert de Hoon de ouders van Marinke (klas 3B) en Berend (kleuters 3B) op de locatie Monteverdi. Ik werk als gezondheidszorgpsycholoog in de ouderenzorg.

Bij onze zoektocht naar een fijne school voor onze dochter, hadden we al een aantal

scholen in de buurt bezocht. Op de een of andere manier leken ze allemaal op elkaar; ik werd nergens echt in mijn gevoel geraakt en kon geen keuze maken. Eerder had ik op gevoel de keuze voor mijn middelbare school en vervolgopleiding gemaakt; dat heeft altijd goed uitgepakt. Via een ouder van de kinderopvang hoorden we over de vrijeschool en zijn we gaan kijken op de Lierstraat. Toen viel alles op zijn plek: de warm ingerichte kleuterklassen, een kijkje bij een euritmieles met een pianodocent. Hier had ik zelf wel op school willen zitten; ik stond met tranen in mijn ogen in de gang. Albert is opgegroeid op een kleinschalige boerderij in Brabant en heeft in Wageningen ecologie gestudeerd, gebaseerd op het gedachtegoed van Steiner. De cirkel was rond en ons hart sprak: dit was de school waar we moesten zijn.

We vinden het belangrijk dat er op school aandacht is voor meer dan alleen het leren met je hoofd. Zelf heb ik onderweg geleerd veel meer bewuste aandacht voor mijn gevoel te hebben en niet altijd in mijn hoofd te zitten. Ik gun mijn kinderen dat van jongs af aan mee te krijgen, het maakt je leven zoveel completer.

Het eerste jaar werd ik af en toe overweldigd door de grote hoeveelheid ouders en kinderen op het schoolplein. Hoe gaan we hier onze weg vinden? Gelukkig waren er lieve klassenouders die al mijn vragen wilden beantwoorden en zorgden voor de eerste verbinding. Al snel werd ik zelf gevraagd als klassenouder en leerden wij van dichtbij alle jaarfeesten kennen. Deels was er

sprake van een feest van herkenning uit mijn eigen jeugd op een heel klein dorpsschooltje, zoals met Sint-Maarten en Palmpasen, de rest was nieuw (Pinksteren, Sint Jan en Advent). We lieten ons meevoeren in deze rijkdom!

Ik merk nu dat voor veel ouders van kinderen die zijn gestart in de coronatijd de feesten en gebruiken niet bekend zijn doordat we niet bij elkaar mochten komen. We proberen daarom als klassenouders die verbinding tussen ouders en school bewust opnieuw vorm te geven, zodat zij deze rijkdom ook kunnen ervaren.

De verhuizing van de Lierstraat naar de Monteverdistraat heeft door de kleinschaligheid bij ons gezorgd voor verdere verbinding met andere ouders en docenten, doordat je elkaar makkelijker leert kennen. Ik word altijd blij als Berend door andere juffen en meesters bij naam genoemd wordt. Het samen bouwen aan een nieuwe Vrije School locatie (in een blokkendoos) zorgt voor saamhorigheid en inmiddels voelen we ons echt deel van de gemeenschap.

Van huis uit heb ik de antroposofie niet meegekregen. Over de vrijeschool hoorde ik (lang geleden) dat je niet kon lezen en rekenen als je daarnaartoe was geweest. Inmiddels maken we thuis zelf regelmatig onze eigen jaartafel, naai ik wortelkindjes van

vilt en kunnen onze kinderen prima rekenen. Ook als ouders worden wij verrijkt in ons zijn door de lessen van de vrijeschool. Laatst kwam ik op mijn werk iemand tegen die me aan het denken zette over antroposofie binnen de ouderenzorg. Een mooie uitdaging om te gaan onderzoeken hoe ik met mijn kennis vanuit school ook mijn werk kan verrijken.

Eerdere blogs teruglezen?

www.vrijeschool-almere.nl/tag/ouderblog

Stil nu! (2) *Quiet!*

Maria E. van Ebbenhorst-
Tengbergen (1885-1980)

Stil nu, stil nu, maak nu geen gerucht!
Qui - et, qui - et, make not an - y noise!

Stil nu, stil nu, maak nu geen gerucht!
Qui - et, qui - et, make not an - y noise!

7 t'ruist al door de lucht!
to the ho - ly voice!

t'Won - der komt heel zacht - jes aan;
Won - der is now com - ing near; Je - sus Child is

12 bin - nen - gaan. Stil nu, stil nu, maak nu geen gerucht!
com - ing here. Qui - et, qui - et, make not an - y noise!

bin - nen - gaan. Stil nu, stil nu, maak nu geen gerucht!
com - ing here. Qui - et, qui - et, make not an - y noise!

Zie ook Stil nu! (1) / Quiet!, eenstemmig + tegenstem.

Stil nu, stil nu maak nu geen gerucht,
Stil nu, stil nu 't ruist al door de lucht,
Het wonder komt er zachtjes aan
't Kerstkind wil naar binnen gaan.
Stil nu, stil nu maak nu geen gerucht.

Redactie:

Michiel de Vries

Vormgeving:

Mariia Vinogradova

vrijemare@vrijeschool-almere.nl

VRIJESCHOOL
ALMERE